

ærede Medlem om, at det, der maatte være det Afgjørende, var, at der paa det Finantslovsforslag, som blev vedtaget, figurerede en Underbalance af 95,000 Kr.; men at der ikke har været tillagt dette nogenformhelt Betydning, fremgaar yderligere af den paaagjældende Ordførers Udtalelser. Han udtaler nemlig, at med den Bevilling, som man var bleven enig om, nemlig 150,000 Kr. til Universitetet — 100,000 Kr. til Museumsbygningen og 50,000 Kr. desuden —, vilde der dog figurere — dette Udtryk brugte han udtryffeligt — en Underbalance paa Budgettet; men det maatte dertil bemærkes, at der paa Udgiftssiden af Budgettet var ekstraordinære Udgifter af omtrent en tilsvarende Størrelse, om hvilke det efter samtlige Omstændigheder sikkert kunde siges, at de ogsaa kun vilde komme til at figurere paa Papiret. Der næst vidste jo Alle og Enhver, at med Hensyn til Universitetets Indtægter var Forholdet saaledes, at de i mange Aar i Virkeligheden havde været langt større end de Beløb, der stode paa Papiret, og at der var en jevn Udgift til, at det vilde blive ved paa samme Maade. I 1872—73 var Forholdet for Universitetets Vedkommende saaledes, at den virkelige Indtægt var 25,000 Kr. større end den beregnede, og Universitetet behøvede i de Aar ikke at bruge en eneste Skilling af det Beløb, 42,000 Kr., der var tilstaaet af Kommunitetet. I det paafølgende Aar var Indtægten 30,000 Kr. større end beregnet. I det følgende Aar, 1874—75 — og det var netop det Aar, man levede i — var Indtægten for Universitetets Vedkommende 86,000 Kr. større end den var opført paa Budgettet. I det Aar, for hvilket Overenskomsten blev sluttet, viste det sig ogsaa, at man havde gjættet fuldstændig rigtig, thi Indtægten for Universitetets Vedkommende var i det Aar 72,000 Kr. større end beregnet, og Underbalancen, der var beregnet til 95,000 Kr., var 100,000 Kr. mindre, det vil altsaa sige, at der var et virkeligt Overflud af 5,000 Kr. I det følgende Aar, 1876—77, var Universitetets Indtægt 37,000 Kr. større end beregnet og i det derpaa følgende Aar 36,000 Kr. større, saa at det altsaa i disse Aar endnu var muligt ved et Tilskud af 50,000 Kr. at holde Universitetet saaledes, at der ikke skete nogen væsentlig Forringelse i dets Status. Men saa kommer Aarene 1879 og 1880. Medens man havde haft fede Aar, i hvilke Indtægterne havde været 70—80,000 Kr. større end beregnet, viste Indtægten sig i 1878—79 at være 12,000 Kr. mindre end beregnet og i det følgende Aar 16,000 Kr. mindre end beregnet, og medens i de foregaaende Aar Universitetets Budget kun paa Papiret havde figureret med en meget stor Underbalance, idet der i Virkeligheden næsten ingen havde været, viste det sig, at nu blev der en virkelig Underbalance, som var ganske overordentlig stor. Den voxede til 92,000 Kr. 1878—79, til 111,000 Kr. i 1879—80 og

den var 52,000 Kr. i 1880—81. Disse Beløb give tilsammen — den ærede Ordfører kan være fuldstændig sikker paa, at jeg har taget dette sidste Aar med — han troede, jeg havde glemt det — netop den Sum af $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., som findes omtalt i Erklæringen. Ved nu iaar kun at tilstaa 50,000 Kr., bliver man altsaa ikke staaende paa den Basis, som man afsluttede Overenskomsten paa i 1875; thi Basis var jo, at man skulde lade Principspørgsmaalet for Universitetets finansielle Forhold blive liggende saa længe, man gav det et Tilskud, hvorved der ikke skete nogen væsentlig Forringelse af Universitetets Formue. Der er af Regjeringen flere Gange forelagt for dette Thing et særligt Lovforslag, hvorved Thinget har havt Væilighed til at kunne tage dette Principspørgsmaal under Overveielse. Om dette Lovforslags Behandling skal lede til en Afgjørelse af Universitetets finansielle Forhold i den ene eller den anden Retning, maa Fremtiden vise; men man maa ikke tro, naar man ikke behandler disse Lovforslag og ikke bevilger et Tilskud, der bevarer Universitetets Formue nogenlunde ubestaaende, at man da er bleven staaende paa Overenskomsten fra 1875. Det er en Paastand, som efter min Opfattelse er fuldstændig urigtig. Derfor vil man blive staaende paa Overenskomstens Standpunkt, maa man forøge Tilskudet eller komme overens med Landstinget om den fremtidige Stilling. — Med Hensyn til det tredje Punkt, Skibsbygningsspørgsmaalet erkjender jeg fuldstændig Rigtigheden af, hvad der er udtalt af det ærede Flertal, at der i 1880 af Hæudvalgets Flertal blev taget et Forbehold af en saa rimelig Beskaffenhed, at Mindretallet, uagtet det ikke fuldstændig havde tiltraadt det, dog her i Salen erkjendte, at vi vare enige i, hvad der der var udtalt. Dette Forbehold gik ud paa, at det skulde være Rigsdagens Afgjørelse nærmere forbeholdt, hvad der skulde forstaaes med Udtrykket „større Skibe“ og ved Ordene „et passende Antal mindre Skibe“, samt at det skulde være Rigsdagen nærmere forbeholdt efterhaanden ved de givne Bevilgningers Størrelse at afgjøre, i hvilket Eidsrum Bestemmelserne i Sværnslovens § 2 skulde søges gennemførte. Det, som omhandles her, gaar jo imidlertid ikke ind under dette Forbehold; der er ikke Strid med Nogen om, hvad der skal forstaaes ved „større Skibe“, der er i dette Dørligt ikke Tale om at faae afgjort, hvad der skal anses for „et passende Antal mindre Skibe“, og der er ikke nogenformhelt Strid om den givne Bevillingens Størrelse, altsaa netop de Punkter, som der blev taget Forbehold om. Det, som Striden staa om, er noget Andet, nemlig om, hvad jeg kalder den tekniske Anvendelse af den givne Bevilling. Den ærede Ordfører kaldte det et finansielt Spørgsmaal. Ja, ganske vist er det et finansielt Spørgsmaal af høi Grad af Vigtighed; thi det er et økonomisk Spørgsmaal, om de Penge, der gives